

maa man ganske sikkert begrænse Forpligtelsen og kan ikke tage det i den Form, hvori det foreligger i Ændringsforslaget. Saaledes som Ændringsforslaget maa forstås, vil — og saaledes blev det ogsaa opfattet af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) — Forholdet være det, at naar den paagældende Alimentant en Gang har gjort sig skyldig i Forsømmelse med Hensyn til at betale Alimentsbidrag, vel at mærke til et bestemt Barn — saaledes maa det da vel være — skulde han for al Fremtid, saa længe den Alimentspligt til Barnet paahviler ham, anmelde Flytning for hver Gang, han skifter Opholdssted. Dette tror jeg rigtignok er at føre Sagen for vidt. Vil man have en Bestemmelse, som denne er, bør den i alt Fald begrænses, saa at Forpligtelsen til at melde Flytning kun vedvarer, saa længe han staar i Restance med Alimentsbidrag. Men den ærede Ordfører stillede ogsaa i Udsigt, at Ændringen vilde blive søgt omredigeret til 3dje Behandling, og naar den da bliver begrænset, saaledes som jeg her har nævnt, vil jeg kunne tiltræde den, skønt jeg gør det nødig. Jeg tror, man herved vil skabe en hel Del Ulejlighed ogsaa for Politivrighederne, for det første med at føre disse Lister eller Protokoller over Flytning for Alimentanternes Vedkommende, men dernæst ogsaa, og jeg tror det bliver det meste, ved at forfølge Overtrædelser af denne Anmeldelsespligt. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Alimentanterne ikke ville melde Flytning, i alt Fald ikke før de have lært det derigennem, at de have maattet betale Mulkt eller afsone Mulkt for Overtrædelse af Bestemmelsen, og Ulejligheden vil derfor falde paa den Politimester, som kommer til at opkræve det næste forfaldende Bidrag, og som saa opdager, at Alimentanten er flyttet uden at have anmeldt det. Saa skal der være Politisag i den Anledning, hvor Alimentanten altsaa tiltales for Overtrædelse af Bestemmelsen og bliver idømt en Bøde, som han selvfølgelig afsoner. Jeg tror, der vil komme en Del Ulejlighed ved denne Bestemmelse. Men lægges der overordentlig megen Vægt paa den, kan jeg tiltræde den, naar Bestemmelsen bliver stærkt begrænset.

Den ærede Ordfører omtalte uden for Ændringsforslagene enkelte Forhold og nævnte da med fuld Føje, at det foreliggende Forslag, naar det bliver til Lov, vil medføre ikke saa lidt Forøgelse af Kontorholdsudgifterne for Retsbetjentene,

og han udtalte tillige det Haab, hvortil jeg slutter mig, at man fra Rigsdagens Side vil gaa med til at forøge Kontorholdsbidragene for Retsbetjentene i den Anledning, hvor det maatte vise sig at være rimeligt at gøre det. Forøgelsen af Udgifterne vil vist falde meget ujævnt for Landets forskellige Jurisdiktioner. Der vil være de Jurisdiktioner, der ikke ville mærke synderlige Følger af denne Bestemmelse, men sikkert er det, at andre Jurisdiktioner ville mærke den i høj Grad — den ærede Ordfører nævnte jo sin egen Jurisdiktion som Eksempel, i hvilken Portoudgifter og sligt ville medføre betydelig forøgede Kontorholdsudgifter. — Jeg er enig med den ærede Ordfører, og med Udvalget altsaa, i, at det Spørgsmaal om at skaffe forbedret Adgang for forladte, fraseparerede og fraskilte Hustruer til at faa det deres Ægtefælle paalagte Bidrag til deres ægte Børn er et Spørgsmaal, der ikke lader sig tage op paa det foreliggende Forslag, men i alt Fald maa henvises til særlig Lov. Det er vel i det hele saaledes, at det ikke blot er Bidraget til Børnenes Opdragelse, men ogsaa Bidraget til fraseparerede, fraskilte og forladte Hustruers Underhold, som nu maa siges at være ordnet paa en noget mangelfuld Maade, saaledes at Spørgsmaalet er af større Rækkevidde. — Endelig indeholder Betænkningen en af den ærede Ordfører fremhævet Henstilling til Justitsministeriet, om der i Fremtiden kan blive taget Særtryk af de i Politiefterretningerne indeholdte Efterlysninger af Alimentanter, saa at disse Særtryk kunne fordeles til Sogneraadene og Sognefogderne. Det er en Foranstaltning, som jeg skal søge at faa gennemført.

Jeg kan, som sagt, hermed anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag, det under Nr. 7 med fornøden Reservation.

N. Hansen: Jeg vil tillade mig at gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om Ændringsforslaget under Nr. 7. Jeg vil da bemærke, at Tjenestetvende, som det nu er, jo ere pligtige til at melde Flytning, og da en hel Del af det mandlige Tyende falder ind under denne Bestemmelse, kan det ikke forvolde store Vanskeligheder med Hensyn til dem. Saa er der de Alimentanter tilbage, der ikke ere underkastede Lov om Tilsyn med fremmede rejsende; de blive saa stillede paa mere gunstig Fod end de andre, naar de ikke blive pligtige til at melde Flytning. — Med Hensyn til